

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122362007
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:6122362007.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: Myrent s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 489 546, zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 1.071,67 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.071,67 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.071,67 eur od 28.10.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.071,67 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 04.07.2021 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom bol v čase dopravnej nehody poškodený - O. B., B.. XX.XX.XXXX. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 22/2021 zo dňa 19.07.2021, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Volkswagen, za nájomné vo výške 70,00 eur denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidlo vo výške 30,00 eur. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 22/2021 bolo náhradné vozidlo dané do užívania poškodenému dňa 19.07.2021. Nájom trval od 19.07.2021 do 20.08.2021, po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, po ktorú nemohol poškodený s vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania svojej zárobkovej činnosti i súkromných potrieb. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0422021, splatnú dňa 04.09.2021, na sumu 2.340,00 eur, za dobu užívania náhradného vozidla od 19.07.2021 do 20.08.2021, t.j. 33 dní, pričom fakturovaná suma pozostávala z nákladov za nájom vozidla a jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Poškodený dňa 20.08.2021 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku na žalobcu, čím vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 2.340,00 eur, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov za nájom vozidla

listom zo dňa 20.08.2021. Žalovaný listom zo dňa 13.10.2021 oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie poisťnej udalosti a plnenie priznal v sume 1.268,33 eur za 18 dní nájmu náhradného vozidla za dobu od 19.07.2021 do 05.08.2021, kedy bolo vozidlo opravené. Dňa 14.10.2021 žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie vo výške 1.268,33 eur. Žalovaný svojvoľne a bezdôvodne na základe individuálnych výpočtov zamestnanca či likvidátora žalovaného krátil poisťné plnenie, a teda konal v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poisťné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu, podal žalobca žalobu o zaplatenie sumy 1.071,67 eur ako rozdielu medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 2.340,00 eur a poskytnutým poisťným plnením vo výške 1.268,33 eur. Pretože žalovaný sa dostal ku dňu 28.10.2021 do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia vo výške 1.071,67 eur, nakoľko bol povinný poskytnúť poisťné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania, t.j. po 12.10.2021, žalobca si žalobou uplatnil aj zákonný úrok z omeškania zo sumy istiny od 28.10.2021 do zaplatenia.

3. V upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica súd rozhodol platobným rozkazom sp.zn. 23Up/989/2022 zo dňa 11.07.2022, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor (č.l. 21) s tým, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Žalobca neuvádza, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, nakoľko tento nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení ani zo zákona č. 40/1964 Z.z.. Má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného a tiež že žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitimovaný. Poukázal na ust. § 524 Občianskeho zákonníka s tým, že uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 OZ. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu. Prejav vôle najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. S poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. 4Obdo 20/2007 zo dňa 29.01.2008 považuje zmluvu o postúpení pohľadávky na neplatnú podľa § 39 OZ. Ďalej uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. Čestné prehlásenie poškodeného považuje za účelové. Má za to, že v tejto otázke žalobca neunesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaný poukázal na odôvodnenie v Oznámení o poisťnom plnení, v zmysle ktorého boli priznané náklady na prenájom náhradného vozidla do 05.08.2021, t.j. do dňa vystavenia faktúry za opravu vozidla poškodeného, kedy bolo opravené, pričom tiež predložil faktúru za opravu č. 1212695 zo dňa 05.08.2021 od firmy ALTERIA MOTOR, s.r.o.. Uviedol, že žalobca od uplatňovaného nároku za prenájom náhradného vozidla neodrátal prevádzkové náklady vo výške 21,67 eur, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho vozidla, ak by poškodené nebolo, pričom poukázal na konštantnú judikatúru R7/1992 a zároveň predložil kalkuláciu odpočtu týchto nákladov. Tiež namietol uplatnené úroky z omeškania, nakoľko má za to, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) cit. zákona. Nároky žalobcu považuje za nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení (č.l. 33) považuje odpor žalovaného za nedôvodný a neopodstatnený. Uviedol, že námietka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu už bola posúdená ako nedôvodná vo viacerých právoplatne skončených súdnych sporoch, pričom poukázal už na svoje predchádzajúce vyjadrenie k aktívnej vecnej legitímácii v žalobe, kde uviedol, že aktívnu vecnú legitímáciu už ustálila súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade faktúry započítaním nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia pohľadávky. Zároveň poukázal na niektoré rozhodnutia súdov (napr. rozsudok KS v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp.zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie

KS v Bratislave zo dňa 17.012018 sp.zn. 3Cob/220/2017). Tvrdenie žalovaného, že uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP ani z OZ, je nepravdivé, nakoľko nároky, ktoré sú hradené z PZP sú vymedzené v § 4 ods. 2 zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobnej prevádzkou motorového vozidla upravujú - § 427 OZ v prípade objektívnej zodpovednosti prevádzateľa vozidla alebo § 420 OZ v prípade subjektívnej zodpovednosti vodiča vozidla. K nutnosti a účelnosti doby prenájmu uviedol, že pre posúdenie je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje vozidlo a na dobu opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Žalovaný neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho vozidla. Krátenie poistného plnenia považuje za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. K predloženej faktúre zo strany žalovaného uviedol, že z tejto síce vyplýva doba skončenia prác na vozidle dňa 05.08.2021, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetne veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Samotným vystavením faktúry za opravu poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 19.07.2021 do 20.08.2021, t.j. 33 dní nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu. V tejto súvislosti súd predložil mail zo dňa 05.08.2021, z ktorého vyplýva, že autoservis poslal faktúru za opravu vozidla žalovanému na úhradu dňa 05.08.2021 a teda už v tento deň mohol žalovaný vystaviť krycí list a zaslať ho autoservisu, v dôsledku čoho by poškodený mohol získať späť svoje vozidlo a ukončil by nájomný vzťah so žalobcom. K odpočtu prevádzkových nákladov žalobcu uviedol, že takéto konanie žalovaného nemá právny základ tým, že náhrada týchto nákladov je podľa jeho názoru súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou, s poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 z 28.03.2013. K uplatnenému úroku z omeškania, ktorý žalovaný namietol, žalobca nesúhlasí. Uviedol, že je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 cit. zákona, t.j. tým, že si nespĺnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a alebo b) cit. zákona. Má za to, že do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti a tento moment je nezávislý od rozhodnutia súdu. Žalobca je toho názoru, že nárok na uplatnený úrok mu vznikol v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP.

6. Súd dňa 09.11.2022 vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného a jeho zástupcu, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' ako aj neúčast' žalovaného podaním doručeným súdu dňa 08.11.2022 (č.l. 65) pre pretrvávajúcu mimoriadnu situáciu z dôvodu ochorenia COVID-19 s tým, že žiadal aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a priznal mu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nepredložil a súhlasil s prejednaním veci ako aj vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie výsluchom prítomného zástupcu žalobcu, ktorý uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, s odkazom na svoje predchádzajúce vyjadrenie k odporu, v ktorom žalobca zhrnul všetky svoje potrebné vyjadrenia. Žiadal, žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať žalobcovi 100 % trov konania.

7. Ďalej sa súd oboznámil s listinami doloženými do súdneho spisu a mal za preukázaný tento skutkový stav:

8. Zmluvou o nájme č. 22/2021 zo dňa 19.07.2021 (č.l. 8) žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca sa dohodli na nájme motorového vozidla Volkswagen Tiguan od 19.07.2021 do 20.08.2021 so zmluvným nájomným 70,00 eur a jednorazovým poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla v sume 30,00 eur.

9. Protokolom o prenájme náhradného vozidla č. 22/2021 (č.l. 8) žalobca predal do užívania poškodenému náhradné vozidlo VW Tiguan dňa 19.07.2021.

10. Čestným prehlásením (č.l. 9) poškodený - O. B., B.. XX.XX.XXXX prehlásil, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo VW Tiguan od 19.07.2021 do 20.08.2021 a zároveň prehlásil, že počas tejto doby nemal k dispozícii iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

11. Potvrdením zo dňa 20.08.2021 (č.l. 9) autoservis ALTERIA MOTOR s.r.o. potvrdil, že vozidlo poškodeného bolo po poistnej udalosti do autoservisu prevzaté dňa 19.07.2021 a ku dňu vystavenia potvrdenia sa nachádza v autoservise a čaká na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis opravené vozidlo poškodenému nevydá.

12. Žalobca vystavil poškodenému dňa 20.08.2021 faktúru č. 0422021 (č.l. 10), splatnú dňa 04.09.2021, na sumu 2.340,00 eur za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 22/2021 od 19.07.2021 do 20.08.2021, t.j. za 33 dní za cenu 70,00 eur, kde súčasťou faktúry je aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 33,00 eur.

13. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.08.2021 (č.l. 10-11) poškodený ako postupca postúpil za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 2.340,00 eur z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 2.340,00 eur vyúčtovanej faktúrou č. 0422021. V bode 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú a spoločnosť Myrent (žalobca) si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

14. Postúpenie pohľadávky poškodený žalovanému oznámil listom zo dňa 20.08.2021 (č.l. 11).

15. Listom zo dňa 20.08.2021 (č.l. 12) si žalobca voči poškodenému uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky v sume 2.340,00 eur titulom neuhradeného poistného plnenia.

16. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.10.2021 (č.l. 13) žalovaný žalobcovi oznámil, že priznal náklady na nájom náhradného vozidla v počte 18 dní - od 19.07.2021 do 05.08.2021, kedy bolo vozidlo opravené, v sume 1.268,33 eur.

17. Podľa dokladu o úhrade (č.l. 14) žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.268,33 eur dňa 14.10.2021.

18. Na základe zisteného skutkového stavu súd posúdil právny stav podľa nasledujúcich ustanovení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase uplatnenia náhrady škody (ďalej len „ zákon č. 381/2011 Z.z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností, poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poskytovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhrady škody preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa

poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie peňažného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6, je povinný zaplatiť úroky poškodenému z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškanií.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Súd akceptoval uplatňovaný nárok ako škodu v celom rozsahu. Súd mal za to, že boli dostatočným spôsobom opísané rozhodujúce skutočnosti, o ktoré žalobca opiera svoj nárok a tieto boli preukázané predloženými listinnými dôkazmi. Vo vzťahu k námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd dospel k názoru, že táto je daná, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.08.2021 s tým, že postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu žalovaného, táto je rovnako daná a vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ (žalovaný) uhrádza poškodenému náhradu škody.

20. Bolo preukázané, že škoda v uplatnenom rozsahu reálne vznikla, a to jednak faktúrou č. 0422021, ktorá bola vystavená zo strany žalobcu, ako prenajímateľa pre nájomcu, teda poškodeného O. B. za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme vozidla č. 22/2021 vo výške 2.340,00 eur. Tak, ako už bolo vyššie uvedené, bolo preukázané, že došlo k úhrade predmetnej faktúry, a to započítacím prejavom, ktorý bol dohodnutý v zmluve o postúpení pohľadávky v bode 5. medzi žalobcom ako postupníkom a postupcom - poškodeným a to v celej výške 2.340,00 eur. Žalovaný plnil len časť škody, ktorá vznikla poškodenému v súvislosti s dopravnou nehodou a súd vychádzal z oznámenia o poistnom plnení, podľa ktorého je zrejme, že žalovaný plnil časť škody v sume 1.268,33 eur, nakoľko nesúhlasil s dĺžkou nájmu 33 dní a túto upravil na 18 dní. Tu súd musí poukázať na to, že pokiaľ žalovaný vzniesol procesnú obranu ohľadom skutkových tvrdení bolo jeho dôkaznou povinnosťou podľa čl. 8 CSP tieto tvrdenia preukázať, čo však žalovaný riadnym spôsobom neuskutočnil.

21. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil

náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že teda bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu s účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poisťovňou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Úhradou nájomného v sfére poškodeného nastala ujma, ktorá teda bola preukázaná v konaní jednak faktúrou a jednak samotnou zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretím ktorej došlo k započítaniu a teda k vlastne úhrade predmetnej ujmy. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájmu náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať.

22. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Neuznanie dennej sadzby nájomného zo strany žalovaného nebolo ničím preukázané, nemá reálny základ a ani právny rámec oprávnenosti, ide o účelové krátenie žalovaného preukazované iba jeho tvrdením. Podľa názoru súdu žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených a u žalovaného uplatnených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla zabezpečeného poškodeným. Keďže žalobca mal nárok na sumu 2.340,00 eur a táto bola vyplatená žalovaným len čiastočne, v sume 1.268,33 eur, súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.071,67 eur, ktorý si aj žalobca uplatnil.

23. Ohľadom uplatnených úrokov z omeškania súd podotýka, že pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poisťné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo toho, kto je týmto úkonom poškodený (žalobcu) popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 OZ. Ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ods. 6 cit. zákona, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťovnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 cit. zákona v spojení s § 517 ods. 2 OZ. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poisťného plnenia, t.j. od 28.10.2021. Ukončenie poisťného plnenia bolo dňa 12.10.2021. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 13.10.2021 začala žalovanému plynúť 15-dňová lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá uplynula dňa 27.10.2021. Odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie, t.j. dňom 28.10.2021 sa žalovaný dostal do omeškania a od tohto dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorý súd žalobcovi priznal tak ako bolo predmetom žaloby.

24. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O trovách konania súd rozhodol v súlade s cit. ustanoveniami zákona tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu proti žalovanému, ktorý v konaní úspešný nebol.

26. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.